În obiectiv, propaganda sportivă

MAI MULTĂ GRIJĂ FAȚĂ DE CONȚINUTUL EDUCATIV!

La îndemîna organizatorilor de competiții sportive stau o mulțime de forme și mijloace propagandistice, prin intermediul cărora se satisface nevoia de informație a unor mase largi de iubitori ai sportului care frecventează marile arene. Miilor, zecilor de mii de spectatori care iau loc la fiecare sfîrșit de săptămînă în tribunele sălilor de sport și ale stadioanelor stațiile de amplificare, programele editate special, panourile și afișele ce pavoazează incintele acestor așezăminte ale sportului le oferă un sumum diversificat de subiecte, în stare să determine atitudini, stări de spirit, opțiuni, premise de acțiune. Considerăm, că în conținutul lor, aceste forme și mijloace de propagandă trebuie să aibă un profund caracter educativ, să popularizeze întrecerile sportive, să ajute pe „consumatorul" spectacolului sportiv să înțeleagă mai bine întîlnirile la care asistă, să-i ofere amănuntele necesare cunoașterii regulilor sportului respectiv și ale competiției, să-i educe simțul fair-play-ului, dar și voința și dorința de a practica el însuși exercițiul fizic și sportul, punînd în evidență însemnătatea acestei activități în viața omului zilelor noastre, efectele ei pozitive asupra sănătății, capacității de muncă, dezvoltării personalității, comportamentului general.

Redacția noastră pune astăzi în evidență o serie de aspecte legate de conținutul educativ al formelor de propagandă sportivă, îndeosebi al programelor oferite la intrarea în stadioane și săli, al stațiilor de amplificare, al altor mijloace de popularizare.

SPORTUL PENTRU TOȚI ÎN PROGRAME

Remarcăm, de la bun început, în programele meciurilor bogăția și varietatea informațiilor fotbalistice abordate, ca și modul lor de prezentare. Diversitatea și calitatea, deseori apreciabilă, a prezentării grafice a „ziarelor de duminică fotbalistică" se bucură de atenția și interesul spectatorilor și nu numai ale lor. Aceste programe au o viață mai lungă decît o zi: ele sînt citite și de către cei de acasă sau în cercul de prieteni ai spectatorului...

Folosindu-se tocmai de această largă circulație la cititor, **editorii programului de la meciul A.S.A. Tg. Mureș — Jiul Petroșani au abordat una dintre problemele importante ale sportului pentru toți. Este vorba de un „subsol" de pagină în care s-au explicat noutățile intervenite în regulamentul de desfășurare a „Daciadei", odată cu declanșarea ediției a doua.** Se amintea că, începînd din acest an, întîlnirile din etapele de masă nu vor mai fi eliminatorii și se vor desfășura sistem turneu, adică după principiul „fiecare cu fiecare". Se accentua, totodată, asupra permanentizării întrecerilor și se evidenția rolul sportului de masă în descoperirea talentelor pentru marea performanță. Ideea ni se pare excelentă.

Publicînd, la rîndul lor, informații privind practicarea largă a exercițiilor fizice, realizatorii altor programe n-au reușit, însă, să creeze un și mai puternic efect propagandistic. Iată, de pildă, în programul întîlnirii dintre C.S. Tîrgoviște și F.C. Argeș, se amintește că o companie scandinavă de transport aerian a introdus, cu urmări excelente în buna dispoziție a pasagerilor săi, un program de gimnastică în cadrul reprizei de agrement. Foarte bine! Dar... Cît de eficace ar fi fost, bunăoară, cîteva informații privind **introducerea gimnasticii la locul de muncă chiar din întreprinderile tîrgoviștene.**

Iată și un caz... ratat. În programul partidei F.C. Argeș — Sportul studențesc se face o susținută reclamă unităților de alimentație publică și cazare ale cooperației de consum din județul Argeș. N-ar fi fost, însă, interesant de amintit și ce posibilități de mișcare i se oferă în aceste locuri vizitatorului sau care sînt traseele de drumeție? Ar fi fost binevenite și pentru spectatori și pentru... U.J.C.C. Argeș!

SĂ NE MAI MIRĂM DE RECORDURILE SIBIENILOR?

Avem în față scrisoarea adresată de către tovarășul inginer **Doru Zamfirescu**, de la întreprinderea de rețele electrice Sibiu, membru al **Asociației sportive „Electrica"**, care relevă că în articolul **„De la Vassalopet la Dumbrava Sibiului"**, apărut în ziarul nostru, s-au spus multe lucruri frumoase despre sportul orientării turistice, dragostea copiilor sibieni pentru mișcarea în aer liber, despre amploarea acțiunilor sportive de masă la Sibiu.

Autorul scrisorii nu este însă de acord cu aprecierea din articol că la crosul din primăvara acestui an, organizat de „Clubul de orientare Electrica" (președinte cunoscutul orientarist **Dezideriu Heintz**), au fost numai 9 000 de participanți, corespondentul nostru afirmă că la acțiunea respectivă au fost prezenți 11 110!

Mulțumim pentru precizarea adusă.

Altceva ne-a reținut însă atenția: scrisoarea este însoțită de un material propagandistic deosebit de frumos: un afiș ce invită la „Ziua orientării" (care va cuprinde șase concursuri), **un pliant** menit să mobilizeze pe cei mici la concursul **„Busola de aur"**, un cartonaș cu emblema clubului, un **prospect** care prezintă obiectivele și acțiunile clubului (**„Busola de aur", „Vînătoarea de posturi"**, concursurile de popularizare **„Profesorul și elevul", „Părinți și copii", „El și ea"...**).

Spicuim din pliantul de prezentare a clubului: **„În cetatea munților și codrilor noștri s-au păstrat curate limba și datinile și s-a închegat tăria și unitatea neamului românesc"... „Pădurea a fost și o școală a dîrzeniei și iscusinței, care a călit trupul și sufletul, o școală în care s-au însușit indeletniciri și virtuți necesare în momentele grele ale istoriei"... „Orientarea este un sport ciudat. Greutățile întîmpinate în natură nu te descurajează ci, dimpotrivă, după fiecare post de control atins și după fiecare concurs abia aștepți următoarea ocazie de confruntare cu pădurea, cu adversarii tăi și cu tine însuți"... „Astfel, orientarea devine o permanentă căutare de mișcare în aer liber, care te preface într-un om sănătos și voios, apt de fapte mari în muncă și în viață, spre folosul tău și al patriei. ÎNCEARC-O ȘI TU!"**

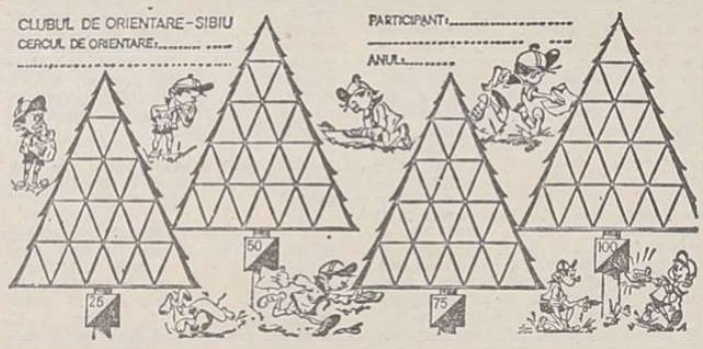

Fișă de participant pentru cei mai mici orientariști

Față de această propagandă pentru sportul orientării, să ne mai mirăm de recordurile de participare ale sibienilor? În această direcție, am încheia adresîndu-ne tuturor celor care fac propaganda sportivă cu încheierea sibienilor: **„Încercați și dumneavoastră"** ... să faceți o propagandă asemănătoare și veți avea rezultatele acestora.

DIALOG CU TRIBUNA

Lecturînd o mulțime de programe editate cu prilejul manifestărilor sportive am avut plăcuta satisfacție de a descoperi în cuprinsul majorității acestora preocuparea realizatorilor pentru educarea, sub diverse aspecte, a publicului. Modalitățile de realizare a unui dialog apropiat cu „tribunele" sînt dintre cele mai variate și cu un deosebit efect educativ. Pornind de la forme simple, alese — de pildă — de buzoieni („Să aplaudăm în mod sportiv atît acțiunile echipei noastre, cît și reușitele adversarilor! Să nu-i jignim prin comportarea noastră pe oaspeți și pe arbitri"), la altele mai complexe, sugestive, la comentarea unor reguli de joc, la fragmente din beletristica sportivă, programele îndeplinesc un rol important în crearea unei ambiante de fair-play pe tot parcursul spectacolului sportiv. În acest context se cuvine a fi remarcate cîteva programe ce ne-au parvenit recent. Ne-a făcut o bună impresie cuvintele calde cu care au fost primiți Viorel Mateianu și elevii săi la Arad, în tableta „Bun venit, prieteni!" Și sugestia pentru înviorarea tribunelor făcută de aceiași realizatori sub titlul „Cea mai bună galerie". Variată și instructivă este rubrica „Dialog cu tribuna" — care, dealtfel, ne-a sugerat și titlul articolului — din programul clubului din Tîrgoviște. Ea se face ecoul unor opinii ale spectatorilor de toate vîrstele. Un autentic îndemn la luciditate și imparțialitate se degajă din frumoasa tabletă „Să nu ne facem iluzii", din programul realizat de F. C. Baia Mare, în care alături este propus spectatorului un cîntec de încurajare a echipei favorite. Din programul Jiului Petroșani ne-a impresionat plăcut modul în care jucătorul Cavai, socotit de unii suporteri pătimași ca fiind autorul moral al golului primit la Tg. Mureș, este încurajat în 2—3 rînduri înțelepte. În programul bine realizat de fiecare dată de Sportul studențesc se întîlnesc diferite materiale cu caracter educativ. Din programe nu lipsesc nici prezentările fotbaliștilor care își încheie activitatea competițională, realizate cu căldura și prețuirea meritate de cei care și-au consacrat o mare parte a vieții slujirii cu abnegație a clubului respectiv.

Grija pentru educarea sportivilor se face remarcată în majoritatea programelor. Dar, din păcate, nu în toate...

DE CE ESTE UITAT TOCMAI REGULAMENTUL DE FOTBAL?

Ca să scriem încă odată despre rolul și importanța stațiilor de amplificare cu care sînt dotate cele mai multe dintre stadioanele noastre, credem că nu-și are rostul. Toată lumea-i lămurită. Pe oricare dintre organizatorii meciurilor de fotbal i-ai întreba despre rostul acestor „cutii de rezonanță", ți-ar răspunde ca la carte: „Prin stațiile de amplificare, în afară de faptul că aducem la cunoștința publicului cele două formații și arbitrii, comunicăm modificările intervenite în echipe de-a lungul meciului, se poate face o propagandă dintre cele mai eficiente privind participarea la concursurile de masă din cadrul „Daciadei", se pot comenta anumite faze mai litigioase și populariza texte din regulamentul de fotbal". Deci, se pot face multe prin aceste stații de amplificare.

Din păcate, nu se face! În afară de comunicarea celor două echipe, a arbitrilor, a schimbărilor și a transmiterii unor melodii de muzică ușoară în timpul pauzei, nimic nu se mai... aude! Și cît de utilă ar fi comentarea — de specialiști în materie — a fazelor litigioase așa cum de multe ori se întîmplă pe gazon și în care tribunele sînt, de foarte multe ori fără motiv, în dispută cu arbitrul. Recent, la un meci desfășurat pe stadionul Steaua din Capitală, un plic de „suporteri" ai echipei roș-albastre s-a manifestat total nesportiv la adresa arbitrului Ioan Rus. O explicație venită de la stația de amplificare ar fi fost, credem, binevenită pentru lămurirea acestor înfierbîntați spectatori...

Dar, la stadionul Steaua, ca și la „Republicii" sau la cele din Craiova, Timișoara, Buzău, Iași ori Tg. Mureș, sau oricare altul ai echipelor din prima divizie — liniște completă din acest punct de vedere. La Bacău, de pildă, se transmit măsuri privind circulația. Nu-i nimic rău în asta! Dar de ce este uitat, pe un stadion de fotbal, tocmai regulamentul de fotbal?

DE LA O RECLAMĂ LA ALTA

În cuprinsul programelor editate cu prilejul manifestațiilor sportive își găsește loc adesea și reclama. Firește, nu sîntem împotriva acestor „completări", gîndindune mai ales la faptul că prin ele cluburile și asociațiile sportive își rotunjesc bugetele și, astfel, își îmbunătățesc baza materială. Dar, pe alocuri se exagerează, cantitativ și calitativ. De pildă, unul din programele difuzate de Clubul de fotbal „Politehnica Iași" afectează reclamei mai bine de jumătate din spațiu. Sînt prezente acolo unsprezece firme ieșene care-și expun pe spații largi produse și blazoane, invitînd publicul să cumpere felurite articole mai noi sau mai vechi. Nu lipsește nici reclama întreprinderii de bere și spirt din Iași care oferă spectatorilor... bere specială „Unirea", bere „Moldova", bere brună, bere caramel „Ciric" și indeosebi bere blondă ieșeană, marca „Zimbrul". În atîta amar de spațiu rezervat publicității, doar două cuvinte despre articolele de sport în reclama întreprinderii „Țesătura" Iași... Mai rezonabilă, sub toate aspectele, rubrica publicitară a programului editat de F. C. Argeș. Dar și mai instructivă reclama (singura) găzduită de programul Jiului, prin care se face, într-un mod plăcut, o recomandare privind regulile de protecție a muncii în abataje. Utilă pentru toți spectatorii mineri.

O oarecare grijă pentru aspectul educativ al „micii publicități" din programe se impune prețutindeni...

UMOR, DA! DAR DE BUNĂ CALITATE!

Nu există om care să nu guste umorul, acel umor tonic, sănătos, uneori virulent și cu adresă, alteori bonom, fără o țintă anume. Educarea prin umor nu-i o chestiune ușoară, dar e necesară. **„Castigat ridendo mores"** spune un proverb.

Multe dintre programele care se oferă spectatorilor la meciurile de fotbal, volei sau alte manifestații sportive ne-au convins că redactorii acestor programe au... umor. Dar, să exemplificăm. Clubul de fotbal **„Sportul studențesc"** a oferit în programul nr. 5/1978 cîteva mostre de umor suculent. Destule sînt programele redactate cu bun gust și cu evidenta preocupare pentru educarea sportivilor și chiar a spectatorilor. Unele dintre ele vizează și unele nereguli care se produc în jurul înfierbîntatului balon rotund.

În programul oferit de **F. C. Baia Mare** la 26 noiembrie, se află o fotografie cu următoarea explicație: **„I. Szongoth, contabilul șef, și V. Bohoni, responsabilul bazei sportive, încercînd să elucideze enigma: De ce sînt totdeauna mai mulți spectatori decît bilete vîndute?"** Exemplele de acest fel ar putea continua.

Dar ce te faci cu umorul de proastă calitate, copiat din cine știe ce reviste străine, cu anecdote răsuflate, mai ales cu bețivi, cum am găsit în unele programe? În cel oferit la meciul **U.T.A. — F. C. Baia Mare**, cele mai multe glume sînt cu bețivi: **un ins se scuză că n-a venit la întîlnirea de la... birt cu prietenii lui, dar el fusese, se îmbătase și uitase; mămica întreabă copilul pe ce parte a străzii vine tata de la serviciu și i se răspunde că pe ambele; răspunzînd la matematică, un elev apreciază că pornind din două puncte diferite, cu viteze diferite, tatăl și unchiul lui se vor întîlni la... birt.** În programul oferit la meciul **Corvinul — Steaua** anecdotele sînt răsuflate. (Soțul vrea să serbeze a zecea aniversare a căsătoriei printr-un minut de tăcere; cineva a încercat să se lase de fumat folosind bomboane, dar nu le poate... aprinde). Mai „elevat", programul oferit la meciul **Jiul — Politehnica Timișoara** cuprinde trei anecdote cu filosofi, din care spicuim una cu... umor negru: Profesorul e întrebat cînd „cauza" poate urma „efectul", iar acesta răspunde: „Cînd medicul urmează coșciugul pacientului".

Decît astfel de umor, stimați redactori ai programelor, mai bine dați careuri de cuvinte încrucișate, ca în programul oferit de **F. C. Bacău** („Mens sana..."), de **F. C. Olimpia** („Baloane încrucișate") sau de voleibaliștii de la Baia Mare, care în careul intitulat **„Explorări"** oferă cititorului posibilitatea cunoașterii echipei locale și a evoluției acesteia.

Așadar, decît umor de proastă calitate, mai bine cuvinte încrucișate. Dar, atenție! Feriți-vă să „încrucișați" ironii ieftine.

ÎN CONTRATIMP...

Un fapt pozitiv întîlnit în majoritatea programelor îl constituie micro-portretele jucătorilor. Desigur că spațiul restrîns obligă pe realizatori să recurgă la un stil concis, să reliefeze lapidar calitățile fotbalistului prezentat, contribuția sa la succesele echipei. În acest fel, suporterii clubului, spectatorii în general, cunosc mai bine pe componenții formației favorite sau ai celorlalte divizionare A.

Dar, răsfoind programul editat de Gloria Buzău cu prilejul întîlnirii cu F.C. Corvinul, am rămas surprinși. Surpriza neplăcută oferită spectatorilor a constat în „prim-planul" **Cristian Alexandru**, portarul formației buzoiene. Autorii ni-l prezintă pe Cristian ca fiind un om sobru, serios, care dovedește abnegație față de culorile clubului. Să fie adevărat? Se pare că lucrurile nu stau chiar așa, devreme ce antrenorii l-au scos din lot, chiar în săptămîna realizării programului, pentru indisciplină și abateri de la normele vieții sportive. Deci, calificative situate la poli extremi. Publicarea micro-portretului lui Cristian s-a făcut în contratimp, a provocat derută și a pus sub semnul întrebării măsura disciplinară adoptată de antrenorii echipei Gloria Buzău.

Deci, mai multă atenție la... prim-planuri!

Sondaj efectuat de
Aurelian BREBEANU,
Sever NORAN, Radu TIMOFTE,
Mircea TUDORAN
și Pompiliu VINTILĂ